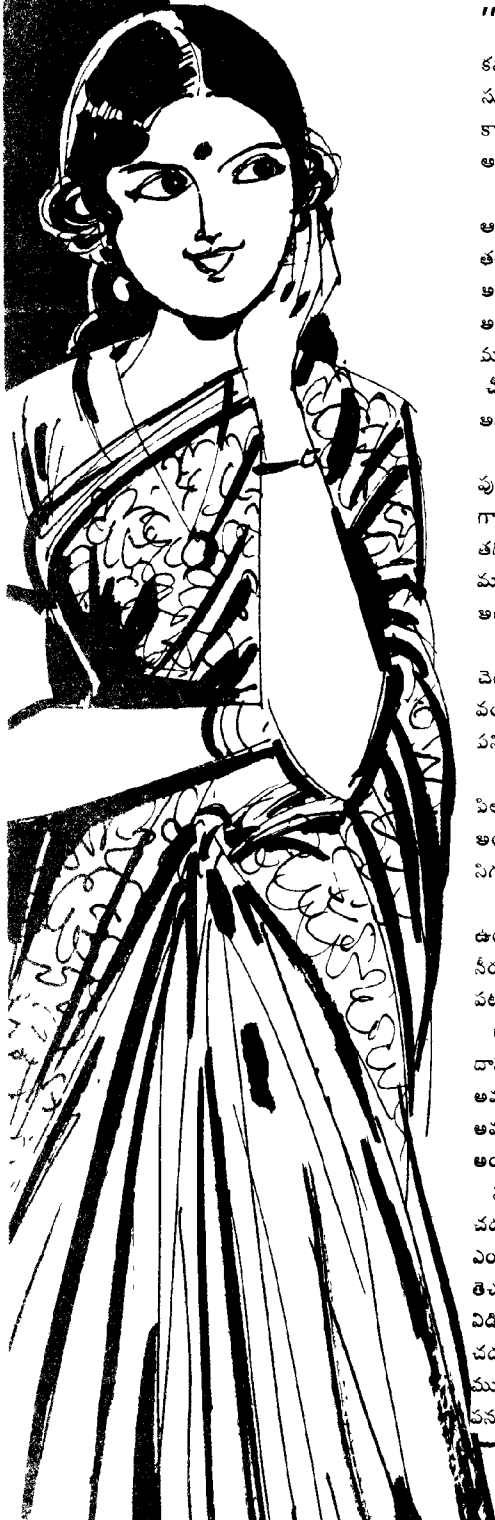


ఆడచిత్రాదు...అమ్మ!



"అమ్మను సుఖపెట్టాలి! అవును కష్టాల్లో పుట్టి కష్టాల్లో పెరిగిన.. అమ్మను ఎలాగైనా సరే సుఖపెట్టాలి ఇలా ఆనుకోవటం రామానికి కొత్త కాదు ప్రతిరోజూ కనీసం వందసార్లన్నా అలా ఆనుకుంటాడేమో

చిన్నప్పటి నుంచి అమ్మంటే పంచప్రాణాలు ఆమెకు చిన్న కష్టం వచ్చినా తనకే వచ్చినట్లు తల్లిడిల్లి పోతుంటాడు తండ్రి చాగానాడు, అమ్మమీద చెయ్యి చేసుకోవడం అతనికి తెలుసు అన్నెండు పున్నెండు తెలిసి అమ్మని నాన్న అతని తల్లి మాటలు విని కొట్టటం రామానికి కోపం తెప్పించేది ఏ ఏ నాన్నమ్మలంతా వారి కుళ్ళుమోతులు అనుకోనేవాడు నాలుగేళ్ళ వయసులోనే అతను

రామం అమ్మకి ఆ సంవత్సరమే ఆడపిల్ల పుట్టింది ఆ అమ్మాయి పుట్టిన వేళా విశేషమేమిటో గాని రామం తండ్రి తిరుగుళ్ళు కూడా బాగా తగ్గిపోయాయి అంతకు ముందు ప్రతి రోజూ తల్లి మాటో, మరెవరి మాటో పట్టుకుని ఆమెను చితగ్గెట్టే అతను పూర్తిగా మారిపోయాడు

చెల్లి పుట్టడం వల్ల అమ్మకి ఆ వయస్సులో చెయ్యి సాయం అయ్యాడు రామం అంత చిన్న వయసులోనే కష్టం విలువ తెలుసుకోవడంతో ప్రతి పనిలోనూ సామర్థ్యం సంపాదించాడు

నీ వనేబాగుందమ్మా కష్టం తెలిసిన మగ పిల్లవాడున్నాడు యిప్పుడు ఇద్దరు ఆడపిల్లలు అంటూ ఇంటి చుట్టూ వున్న అమ్మలక్కలు నవ్వినా నిగ్గుపడేవాడు కాదు రామం

చెల్లిలు వక్క గుడ్డలు ఉతకడం, పొడి బట్టలు ఉయ్యాలలో వేయడం, బోల పాడడం, అమ్మకు నీరసంగా ఉంటే గ్లాసులో పాలు చెమ్మతో చెల్లిలికి పట్టడం అన్నీ చేసేవాడు విసుగు లేకుండా

రామం ఏ పని చేసినా పిన్నియారిటీ వుండేది దానిలో పేదరికంలో పుట్టి, కష్టాల్లో బ్రతికిన అమ్మంటే అతనికి అభిమానం ఎలాగయినా సరే అమ్మను సుఖపెట్టాలి? అదే అతని ధ్యేయం అందుకు ఏ పనయినా అతడు చేస్తాడు కూడా

సంవత్సరాలు గడుస్తున్నాయి రామం కాలేజీలో చదువు పూర్తి చేశాడు అతన్ని 'అమ్మ కూచి' అని ఎందరు ముఖమీదే ఆనా ఎమాత్రం కోపం తెచ్చుకోకుండా నాకు అమ్మంటే ప్రాణం ఆమెను విడిచి క్షణం వుండలేను అనేవాడు కాలేజీలో చదువుతున్న కాలంలో కూడా కాలేజీకి వెళ్ళి ముందూ, వచ్చిన తర్వాతా అమ్మ చేసుకోనే అన్ని పనుల్లోనూ సాయం చేసేపెట్టేవాడు

ఒకరోజు-

రామం ఇంటిలో ఉన్నప్పుడు కామోను కాలేజీ నుంచి సాయంత్రం ఇంటికి రాగానే ద్రాద్దున్న ఇద్దరి కోసం వప్పు రుబ్బుతున్న తల్లి కనిపించింది నేను రుబ్బుతాను సువ్వు కూర్చోమ్మా! అంటూ పుస్తకాలు లోపల పెట్టి ద్రాద్దున్న మార్చుకోకుండా ఆ పని తన చేతుల్లోకి తీసుకున్నాడు నీకెందుకురా వెదవా! నేను చేసుకుంటాను కదా! అని అమ్మ తిట్టినా సరే వినకుండా

ఆమెకు ముచ్చటగా వుంది ఇంట్లో ఆడపిల్ల పున్నా దానికంటే ఎక్కువగా సాయపడుతున్న కొడకన్నా. అతని కష్టం సహించని మనసన్నా ఆమెకు ప్రాణం వీడి పెళ్ళాం అయ్యే పిల్ల సుఖపడిపోతుంది అనుకొంది తనలోలానే

సరిగ్గా అప్పుడే రామం ఇంటి ప్రక్క సందులో దాబలో ఉంటున్న అతని క్లాస్సేటు రెండు జిళ్ళ గీత (కాలేజీలో రెండు జిళ్ళనీత లేదా పీఠాని పిలుస్తూంటారు అంతా) వోట్లు కోసం వచ్చేసింది ఎదురుగా కనిపించిన దృశ్యంకి మతిపోయింది గీతకి క్లాసులో లెక్చరర్ల మతులు పోగట్టే మోస్తే బ్రిలియెంట్ స్టూడెంట్ అమ్మాయిలు ఆరాధ్య దైవంలా బావించే రామం వప్పు రుబ్బుతూ కలా, నిజమా అన్న ప్రమకు లో వైకళ్ళు నులుముకుని మరి చూసింది

కలకాదు నిజమే ముందు కడుగులేసింది తన క్లాస్సేటు తననా స్నేహితిలో చూసిందన్న బాధన్నా అతనిలో కలగలేదు

కూర్చో గీతా! ఇదు నిముషాల్లో వచ్చేస్తాను! అన్నాడు రామం

తల్లికి మాత్రం కొడుకు ఆ పరిస్థితిలో తోటి క్లాసులోని అమ్మాయికి 'కనిపించడం బాదేసింది నువ్వెళ్ళారా రామం రేపు నీ క్లాసులో ఎవరికన్నా అమె చెబితే బావుందదు అంది

పర్వాలేదు లేమ్మా! నేనేమన్నా చేయకూడని పని చేస్తున్నానా సిగ్గు పడదానికి? అంటూ రుబ్బిన వప్పు గిన్నెలోకి ఎత్తి తల్లి కదింది చేతులు కడుక్కుని, నోట్లు అందించిన రామం వంక ఆరాధనగా చూసింది గీత

అత్తయ్యగారూ! రామానికి మంచి ప్రీనింగే ఇచ్చారు రేపు కాబోయే మీ కోడలు ఎవరో గానీ గొప్పగా సుఖపడి పోతుంది లింది! నవ్వుతూ అని నోట్లుతో వెళ్ళిపోయింది గీత

రామం తల్లిలోని అమ్మ మనసు పొంగిపోయింది

* * * * *

యక్కె కౌన్సెల్లరలవు

ఒక్క రోజు కూడా అమ్మను విడిచిపెట్టి ఉండలేని రామానికి సంవత్సర కాలంపాటు కాకినాడలో ఉండాలని తేలిదంతో కష్టంగానే వుంది

అయినా తప్పదు

డిగ్రీ తర్వాత అతను అప్పై చేసిన ప్రభుత్వ ఉపాధ్యాయ శిక్షణా సంస్థలో నీటో చిన్నిది మెరిట్ పై కాకినాడ వెళ్ళి ట్రైనింగ్ పొందాలంటే ఆ కాలమంతా అమ్మకు దూరంగా గడపాలి ఎలా?

'అమ్మా! అంత దూరం వెళ్ళి ట్రైనింగ్ అవ్వకపోతే ఏం పోయింది? ఇక్కడే ప్రైవేట్ గా ఏమో కడతాను అన్నాడు

ఆ మాట తండ్రి దగ్గర అనాల్సినద కానీ, అమ్మ దగ్గరున్న చనువు ఆ మాట తండ్రికి చెప్పి ఒప్పుకుందనే ధీమాతో అడిగాడు

గోపాలరావుకి సంగతి తెలిసిన చిందులేశారు చెట్టుంత ఎదిగిన కొడుకుని కూడా కోపం వస్తే చేయి చేసుకోవడం అతనికి కొత్త కాదు అంత పసి ఆయన చేసేవాడు కానీ రామం తల్లి మద్యకు రావడంతో వెనక్కి తగ్గారు అమ్మకు చిలా వాళ్ళు తయారు చేశాట్ వేలకు వేలు ప్రైవేటు సంస్థల్లో పోసినా రాని నీటు వాడికి వస్తే వెళ్ళనందా? కోపంతో అన్నారాయన

'పి జి చేస్తాను నాన్నా! తండ్రి కోపానికి జడిసినా,

తల్లి దగ్గరే ఉండాలన్న ఆశతో అడిగాడు రామం

పి జి చేసినంత మాత్రాన ఈ రోజుల్లో ఉద్యోగాలొస్తాయా? టీచర్ ట్రైనింగ్ యితే జాబ్ గ్యారెంటీ వుంటుంది ఎంత? సంవత్సరమేగా నెలా నెలా వద్దువుగానిలే వెళ్ళు! ఖండితంగా చెప్పేవారు ఆయన

అవునా రామం! నీకెప్పుడు రావాలంటే అప్పుడు గా, ఇంటికి వాస్తూ గారు చెప్పింది కాదనకు, అమ్మ



కూడా అలాగే అనడంతో తొలిసారిగా ఆమెను వదిలి దూరంగా వెళ్ళడానికి నిర్ణయపడ్డారు రామం.

* * *
అమ్మే యిల్లుగా, అమ్మే లోకంగా, అమ్మే సర్వస్వంగా ఉన్న రామానికి ఆ కొత్త చోటులో ఎదో వెలితి.

మొదటి రోజు క్లాసులో పాఠాలుతలకెక్కలేదు. మర్నాడే ఇంటికి ప్రయాణమయ్యాడు. "అదేంట్రా! రోజుసెలవు కూడా కాదు. అప్పుడే వచ్చేశావేంటి?" నీ అదృష్టం బావుంది నాన్నగారు ఇంకా ఆఫీసు నుండి రాలేదు. వెళ్ళు... ఆయనకి తెలిస్తే చంపేస్తారు!" కొడుకుని రెండు రోజుల ఎడబాటు తర్వాత చూసానన్న ఆనందంకంటే, తన మీద బెంగతో కొడుక్కి ఆరోగ్యం పాడవుతుందేమోనన్న బెంగ ఆమెలో కలిగింది.

"ఒరే... రామం! నువ్వు మగాడివిరా. మనసు ఢిటవు చేసుకోవాలి. నేనెక్కడికి పోతాను? నీ అమ్మను, నా కొడుకు ప్రయోజనమై నన్ను సుఖపెట్టేందుకు వస్తాడన్న సంతోషంతో నీ కోసం ఎదురు చూస్తూ ఇక్కడే ఉంటాను... సరేనా... బయల్పడు..."

అమ్మ చెప్పిన దాంట్లో నిజం కనిపించి వెంటనే వెనక్కి వచ్చేశాడు రామం...

కాల చక్రంలో మూడు నెలలు గడిచాయి.

ఈ మధ్య కాలంలో పదిసార్లున్నా సెలవులు వచ్చినప్పటికీ ఇంటికి వెళ్ళి వచ్చేవాడు రామం.

అమ్మను సరిగ్గా సుఖపెట్టే లేకపోతున్నాను. అడవిల్లాగానైనా పుట్టినా బావుండును. ఈ చదువులు... ట్రైనింగులూ లేకుండా ఎప్పుడూ అమ్మ దగ్గరే, అమ్మకు సాయం చేస్తూ అక్కడే ఉండేవాడిని... అనుకోనేవాడు. అడవిల్లయినా వయసాచ్యక పెళ్ళి చేసుకుని అత్తవారింటికి వెళ్ళిపోతుందని, అది తప్పనిసరిని... రామం అలోచించలేదు.

ఇన్స్టిట్యూట్లో ఒక్కొక్కరే పరిచయమవుతున్నారు రామానికి. రామంలో ఉన్న తెలివితేటలకి

ప్రస్నిపాల్తో సహా సహాధ్యాయులు కూడా అతనంటే ప్రాణం పెడుతున్నారు.

అదే సమయంలో అతనికి పరిచయమయ్యింది శామ్యు. శామ్యుగొప్ప అందగత్తె కాదు. కానీ ఆమెలో ఎదో గొప్ప ఆకర్షణ కనిపించింది రామానికి. ఆ ఆకర్షణ అతని మనసును కట్టిపడేసింది.

శామ్యు కూడా రామంలో ఉన్న సునిత ప్రతిభా సంపత్తికి చెయ్యిత్తి. సమస్యరించింది ముఖ్యంగా అడవాళ్ళంటే అతను చూపించే గౌరవం ఆమెకు నచ్చింది. అక్కడ ఉన్న మిగతా మగవాళ్ళలా "ఎవరైనా సరే అడవిల్లాతో మాట్లాడడం చాలు" అనే విధంగా ఎదో వంకపెట్టుకుని మాట్లాడే వాడు కాదు అతను.

తనంత తానుగా ఎవరైనా మాట్లాడితే తప్ప, వారి విషయంలో జోక్యమే చెసుకొనేవాడు కాదు.

నెల రోజుల పరిచయం తర్వాత ఒక రోజు తనంత తానుగానే రామాన్ని తనింటికి అహ్వానించింది శామ్యు.

అరోజు జనవరి ఫస్ట్.

శామ్యు ఇంటికి ఉదయాన్నే లేచి, తయారై యామికి లాక్ చేసి బయల్పడతాడు రామం. బజార్లో చాలా సందడిగా వుంది. యాపిల్, బోకేలా దుకాణాలు వద్ద జనం వివరీతంగా ఉన్నారు.

రెండు యాపిల్ వండ్లు, బోకేలు కొని శామ్యు ఇంటికి వెళ్ళాడు.

ఎదురుగా ముగ్గుంగా, మనోహరంగా తలంబిన కురులు అరబోసుకుని నిల్చున్న శామ్యు కళ్ళల్లో ఎదో తెరిసినందం.

రామంకి ఆమెను చూస్తుంటే అప్రయత్నంగా అమ్మ గుర్తుకొచ్చింది. అమ్మ అమ్మ ఇలాగే వుంటుంది కదూ? అనుకున్నాడు.

"రండి..." లోని కావ్యనించిన ఆమెకి తన వెంట తెచ్చినవాటిని అందించి నూతన సంవత్సర శుభాకాంక్షలు చెప్పాడు

"రమ్మన్నాను కానీ... మీరు వస్తారని

అనుకోలేదు... థాంక్స్" అంది.

శామ్యు, తల్లి దండ్రులకు తొలి సంతానం. ఆమె తర్వాత ఇద్దరు చెల్లిళ్ళు, ఒక తమ్ముడు. ఆమె తల్లిదండ్రులది ఇంటర్కాస్స్ మ్యరేజ్. దాంతో అయినవాళ్ళకి దూరంగా వుంటోంది అకుటుంబం.

ఆమె ఇల్లు వీధికి దూరంగా ఉంది. ఒక మూల దీర్ఘకాల రోగంతో మంచం వచ్చిన తల్లి వుంది. వ్యాపారాల్లో మునిగి తేలుతూ ఎప్పుడూ దూర ప్రాంతాల్లో వుండే తండ్రి ఆ రోజే ఇంటికి వచ్చాడు ఆయన.

పరిచయాలయ్యాక, కాఫీ తెచ్చి అందించింది శామ్యు. ఆమె సాన్నిధ్యంలో కాలం తెరిలేదు రామానికి.

ఆమెకు తెలికుండా అతని మనసులో ఒక భావం రూపుదిద్దుకొంది... అయితే అతనికి తెలిదు అదే భావం ఆమెలోనూ ఏనాడో ప్రాణం పోసుకుందని.

అది మొదలు రామం వీలు దొరికినప్పుడల్లా శామ్యు ఇంటికి వెళ్ళున్నాడు. ఇప్పుడు సెలవు దొరికితేచాలు అమ్మ కోసం ఇంటికిళ్ళడం బాగా తగ్గింది. ఆ సమయాన్ని శామ్యు వద్దే గడుపుతున్నాడు.

శామ్యు అన్ని విధాలుగా అతనికి నచ్చింది.

కుటుంబానికి పెద్దగా, అడవిల్లయినా తన వంతు వాళ్ళతని నిర్వహిస్తున్న ఆమె అంటే ఇష్టం పెరిగింది. వ్యాపారంలో నష్టం తప్ప రాఫం ఎరుగని తండ్రికి ఆమె పెద్దకొడుకే.

ప్రతి రోజూ ఇన్స్టిట్యూట్కి వచ్చే ముందు రెండు గంటలు, సాయంత్రం పూట మరో మూడు గంటలు ట్యూషన్ చెబుతూ, ఆ సంతానానికి చుక్కానిలా సాయపడుతున్న ఆమె పట్ల ఒక రకమయిన ప్రేమనుభూతి అంకురించింది రామం మనసులో.

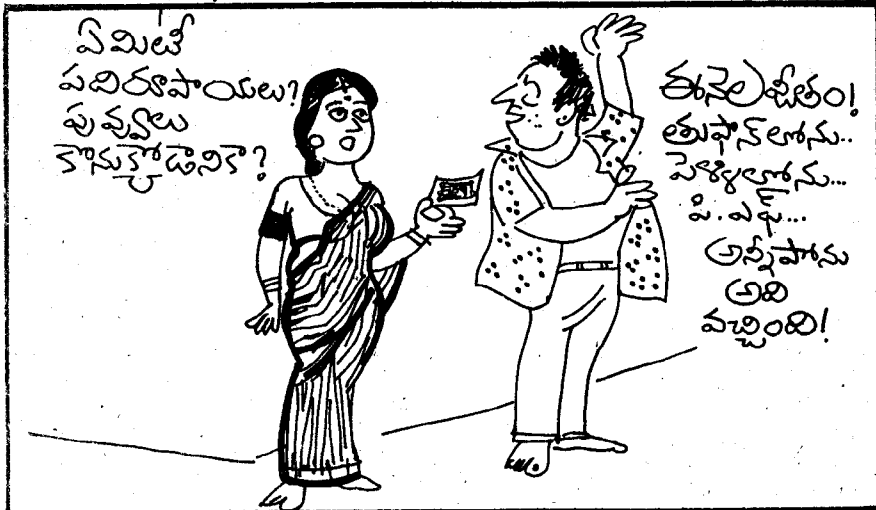
ప్రతి రోజూ ఇంటి పనులతోనూ, ట్యూషన్లతోనూ తన సమయమంతా ఖర్చు చేసే శామ్యుకు తన చేతనయినంత సహాయాన్ని అందించసాగేడు రామం.

ట్రైనింగ్లో గిక్కాలు ప్రవేర చేయడం, ఎయిడ్స్ తయారు చేయడం, రెసన్ ప్లాన్లు వెయ్యడం అన్నీంటిలో రాత్రి వగలూ కష్టపడి ఆమెకు కష్టం కలగకుండా, తను శ్రమించేవాడు.

ఇంటి దగ్గర అమ్మకు ఎలా సాయం చేసాడో, ఇక్కడ కూడా శామ్యుకు తన సహాయం విద్యా విషయాల్లో అందించేవాడు. అమె కళ్ళల్లో కృతజ్ఞతా పూర్వకంగా కనిపించే కారితో అర్థిని చూసేవాడు అంతే!

అదే సమయంలో ఇంటి దగ్గర్నుంచి వెంటనే రమ్మని ఉత్తరం రావడంతో వెళ్ళలేక వెళ్ళాడు రామం.

"మంచి సంబంధమేట, యాల్ల వేలుకట్టం. అమ్మాయిని చూద్దానికి వెళ్ళమని నాన్నగారి



"అదది కాదు ... అమ్మ!"

పట్టుదల అందుకే నీకు రాకారు చెప్పింది అమ్మ
అమ్మకు చెప్పాలి?
నీలాగే కష్టాల్లో పుట్టిన, పేదరికంలో బ్రతుకుతున్న
అమ్మాయిని ప్రేమించానన అమెనే
పెళ్ళాడుతానని ?
ఎలా? చెప్పాలి తప్పుడు అలస్యం చేస్తే
నాన్నగారు అవతల వారికి మాట ఇచ్చేయవచ్చు!
అమ్మో
మథనపడి, మథనపడి చివరికి తను మనసువద్ద
అమ్మాయి సంగతి చెప్పేశాడు అమ్మకి రామం
అచ్చం నీలాగే వుంటుందమ్మా " అన్నాడు
అమ్మ మంచిది
అమ్మ మనసు తన కోరిక కాదనదు అనుకున్నాడు
అలాగే రామం కోరిక అమె కాదనలేదు భర్త
ససేమిరా అన్నా, 'ఒక్కగా నొక్క కొడుకు కోరిక
తీర్చడం మన ధర్మం దబ్బు కాళ్ళతమా? అంటూ
ఒప్పించింది
ఎగిరి గంతేసి వెంటనే వచ్చేశాడు కాకినాడ రామం

నిన్నియర్గా ప్రేమించావన్న సంగతి నాకు తెలుసు
కానీ మన ప్రేమ పండించుకొనే అవకాశం చిక్కాక,
నువ్వెలా వెనకడుగు వేయడం బాగోలేదు.'
అన్నాడు అమ్మ మనసున్న అమెను వదులుకోవడం
ససేమిరా ఇవ్వలేదు రామానికి
"నేను పెళ్ళి వద్దనటలేదు రామం! కానీ, పెళ్ళి
తరువాత అందరి అదపిల్లల్లా అత్తవారింటికి
రాతేను అంటున్నాను" అంది సామ్య
రామం నెత్తిమీద పిడుగు వడ్డట్టయింది ఎంతో
కాలంగా సంతార ఝంజాటంలో పడి నిరంతరం
పనులతో విసిగిపోయిన అమ్మకు అద సాయంగా
కోడల్ని తీసుకెళ్ళామనుకుంటే-
సామ్య ప్రవర్తన అందుకు ఎరుద్దంగా?
అలా చించలేకపోతున్నాడు రామం.
నేను అమ్మ కష్టాలు తీర్చలేనా? అమ్మను
సుఖపెట్టనప్పుడు తనకు పెళ్ళిందుకు? ప్రాణానికి

వచ్చింది అదే విషయాన్ని భర్తతో చెప్పింది
వయసు వేడిలో ప్రేమించాడు ఇద్దరికీ ఏ
విషయాల్లోనైనా అభిప్రాయభేదా లొచ్చుంటాయి
ప్రినింగ్లో ఇలాంటి పరస్పర అకర్షణలు చివరి
దాకా నిలవవు 'అంటూ కొట్టి పారేశారు అతను
అయితే రామం అమ్మగారి తల్లి మనసు అలా
కొట్టి పారేయలేక పోయింది వెంటనే సామ్యతో నీ
పెళ్ళి సంగతి మాట్లాడానికి ఎప్పుడు బయల్దేర
మంటావ్? నాన్నగారు అడగమన్నారు?" అన్నారామె
అంతవరకూ ఎంతో బింకంగా ఉన్న రామం తల్లి
అలా అడగటంతో నీరైపోయాడు తల్లి వెడిలో
తలపెట్టి బావురుమంటూ అంతా చెప్పేశాడు
నువ్వే చెప్పమ్మా! నిన్ను సుఖపెట్టడానికే కదా!
కోడలు ఈ ఇంటికి వచ్చేది కానీ, సామ్య బాధ్యత
లున్నాయంటూ నన్నే ఇష్టమయితే తన దగ్గరే
ఉండాలంటుంది ఎలా?
చిన్న పిల్లాడిలా మాట్లాడుతున్న కొడుకుని
చూసి అమె నవ్వుకొంది

'నీ కాబోయే బాధ్య అడిగిందాంబో! నేరమేం
లేదు అలా చేయడంలో తప్పు కూడా నాకు
కనిపించటంలేదు. చెప్పారామె
రామం విస్మయంగా అమ్మ వంకే చూడసాగేడు
జెన్నా రామం! చిన్నప్పట్టుంచె తల్లి మీద ప్రేమ
చూపించడం బిడ్డకు సహజమే అయితే పెళ్ళియ్యాక
ఆ బిడ్డ ప్రేమ ఇంకా తనమీదే ఉండాలనుకోవడం
మాత్రం నేరం రెక్కలో చాచక పక్కి తను పుట్టిన గూడు
ఇరుగ్గా వుందని మరో గూడు వెదుక్కొని వెళ్ళిపోతే
అవడం ఎవ్వరి తరం చెప్పు!
అంతెందుకు నేను కాపురానికొచ్చాక తన
కొడుకుని తనకు దూరం చేస్తే నేమొనన్న భయంతో
మీ నాన్నమ్మ అయినకు చాడిలు చెప్పి నన్ను
కొట్టించేది ఎంతకాలం అది జరిగింది? మీ
నాన్నగారు తెలుసుకొనేదాకా అంతే కదా! ఈ రోజు
నీ ప్రేమలో సగం నేను లాగేసుకుంటాననే
భయంతోనో, తన వాళ్ళను దగ్గరుంటే
అడుకోవాలన్న కోర్కెతోనో ఆ అమ్మాయి నిన్ను
తనదగ్గరకే రావాలని కోరుకోవడంలో అర్థం వుంది
నువ్వు ఇక్కడే వుండాలన్న పనిలేదు నాకు భర్త
అండ వుంది నీకు బాధ్యతలు తెలుసు చెల్లి పెళ్ళి
చేయడం, పండగలకి ఆ పిల్లని అత్తారింటి నించి
తీసుకొచ్చి నీ శక్తిమేరకు మర్యాద చేసి పంపడం నీ
విధి అలా నీ పనులు నువ్వు చేయగలిగితే
నువ్వెక్కడున్నా మాకు అనందమే
నువ్వు మనసు పడిన, నీవంటి మనసిచ్చే
అమ్మాయి కోసం నీవు ఈ మాత్రం చేయకపోతే నీ
ప్రేమకు విలువలేదు ప్రేమించడంతో పాటు ఆ
ప్రేమను బ్రతికించుకోడం కూడా నేర్చుకోవాలి,
చెప్పుతుంది అమ్మ
ఆ క్షణం అమె అడదానిలా కాదు, అమ్మలా కాదు-
అమృతమూర్తిలా కనిపించింది రామం శళ్ళకు
అమ్మ అసూయకు రూపమయిన అడది కాదు
అమ్మ నిజంగా అమ్మే! అనుకున్నాడు

ఒత్తికింబావ బాబ్బి త శ్చేసావంబె
ఇంతో బోలునుకుని కంగాడు ఏడ్చా!



జరిగినదంతా సామ్యకి చెప్పాలి?
ఈ సంగతి విని ఎంత ఆనందపడి పోతుందో?
ఆ ఆనందంతో విప్పారే అచ్చం అమ్మలాంటి అమె
కళ్ళలో పొంగి పొరలే ఆనందం మనసు నిండేలా
చూడాలి? అనుకున్నాడు రామం
సంగతి విన్న సామ్య, ఆనందపడలేదు అందుకు-
అశ్రుర్యపోయాడు రామం
పెళ్ళి జరిగితే నేను మీ ఇంటికి వచ్చేయాలి కానీ
నాకది ఇష్టంలేదు" అన్న సామ్య వంక మరింత
అశ్రుర్యంగా చూశాడు
ఏం? ఎవరికి పెళ్ళయినా ఆ అమ్మాయి
అత్తవారింటికి రావడం సహజమే కదా! అడిగాడు
సహజమే! కానీ ప్రస్తుత మా ఇంటి
పరిస్థితులను చక్కదిద్దకుండా స్వార్థంగా నేను
దూరంగా నా నుజాన్ని నేను వెదుక్కొని వెళ్ళిపోవటం
అన్యాయం కదూ! అంది సామ్య
ఎంతగా మాట్లాడకు సామ్య! నిన్నెంతో
నిన్నియర్గా ప్రేమించాను నువ్వు అంతే

ప్రాణమయిన అమ్మను విడిచి దూరంగా, కాళ్ళతంగా
ఉండగలనా? అతని గుండెల్లో ఆవేదన
సామ్య అభిప్రాయం ఖచ్చితంగా తెలిసిన తర్వాత
మరి వాడాన్ని పొడిగించలేదు రామం
ప్రినింగ్ పూర్తయి పోయింది ఇంటికి వచ్చేశాడు
సామ్య మామూలుగా ఉత్తరాలు రాస్తోంది తనకు
ఇష్టమయిన రామంతో సహజీవనం కన్నా
తననినమ్మకొన్న ఇంట్లో వాళ్ళ పరిస్థితిని ఒక
కొలిక్కి తీసుకు రావడం ముఖ్యం అమెకి ఆ
ఉద్దేశ్యాన్నే పడే పడే వ్రాసేది రామంకి
అమ్మ సుఖం కంటే లోకంలో మరేదీ అక్కర్లేని
రామం సామ్యను త్యాగం చేయడానికే సిద్ధపడ్డాడు
రిజర్ట్స్ వచ్చాయి రామం ఫస్ట్ క్లాసులో
పాసయ్యాడు అదే సంవత్సరం పోస్ట్ కూడా
వచ్చింది వెంటనే జాయినయ్యాడు
తమ నుండి గ్రీన్ సిగ్నల్ వచ్చినా, పెళ్ళి తలపెట్టని
కొడుకు పరిస్థితి చూసి రామం అమ్మకి అనుమానం